

Kommuner — og det er de vel alle nu — om at faa Laan af Staten til at kunne yde Tilskud. Hvis dette ikke lader sig gøre, er jeg bange for, at Lovens Bestemmelser for mange Kommuners Vedkommende bliver illusoriske.

§ 6 omhandler Laan til Kommunerne enten til selv at bygge Boliger for den mindre bemidlede Del af Befolkningen eller til Udlaan til private Bygherrer i samme Øjemed. Der er, som det blev nævnt før, den Forskel, at Renten, som tidligere var 4 pCt., nu bliver 5 pCt., hvad der intet er at sige til, og der er den store Fordel for Bygherren, at Laanene kan udbetales forskudsvis, efterhaanden som Bygningens Opførelse skrider frem, hvilket er et stort Gode. Jeg tror imidlertid, at det hurtigt vil vise sig at Beløbet 10 Mill. Kr. er for lille. De 2 Mill. Kr., som blev bevilget her i Sommer, er, om jeg saa maa sige, allerede overtegnet 3 Gange, idet der er Laanebegøringender inde til ca. 6 Millioner, men i Sammenligning med de Beløb, der blev bevilget under Krigen og ogsaa i indeværende Aar bevilges til Ernæringen, er de Beløb, der er blevet anvendt til Boligbyggeriet, ikke overvældende store.

Saa har vi endelig den sidste Paragraf, som jeg er særlig glad ved, § 7, der handler om det fornødne Tilsyn til at føre Kontrol med Anvendelse af disse Tilskud og Laan. Naar nu blot den højtærede Minister maa være saa heldig at finde den rette Mand, thi herpaa beror alt. Det er allerede, som nævnt før, et uhyre Fremskridt, at Lovene om Tilskud og Laan er kommet under det samme Ministerium, i Stedet for, at det tidligere var under to, hvorved der kom til at mangle den fornødne Ensartethed i Bedømmelsen af og Kontrollen med Ansøgerne. Jeg har selv tidligere haft den Ære at være Medlem af et Udvalg, der skulde undersøge og udtale om de forskellige Andragender; men det endte med, at vi nedlagde Arbejdet, da vi ikke vilde tage Ansvaret for den Maade, hvorpaa Pengene i adskillige Tilfælde blev anvendt. Forholdene ved Byggeriet er i det hele taget efterhaanden blevet af en saadan Beskaffenhed, at Boligkommissionen i sin Skirvelse af 29. Maj d. A. enstemmigt udtalte, at den, hvis Forholdene ikke bedres, anser det for uforsvarligt, at der af Administrationen udredes yderligere offentlige Tilskud. Jeg vil derfor ønske den højtærede Minister Held til at finde den rette Mand til at udøve denne Kontrol, og jeg vil først og fremmest ønske, at de, der har med Byggeforetagender at gøre, maa være sig deres An-

svar overfor Samfundet bevidst, thi ellers nytter hverken Kontrol eller Penge.

Jeg skal til Slutning tilsige mit Partis Støtte til hurtig og velvillig Behandling af det foreliggende Lovforslag.

Niels Petersen: Det er et helt Kompleks af Love, der omfattes af det foreliggende Forslag til Lov om Fornyelse af og Ændringer i forskellige Boliglove m. m. Der er et fælles Karaktermærke paa disse Fornyelser, og det er deres Kortvarighed. Forlængelsen af Lovens Gyldighed sker gennemgaaende til 1. April 1921. Med Hensyn til Gyldigheden af Bestemmelserne i Loven af 21. December 1918 om Nedsættelse af en Kommission til Overvejelse af Boligforholdene strækker Forlængelsen sig ikke længere end til 1. Januar 1921. Disse Tidsrum er gennemgaaende for korte. Specielt er de for korte, hvad Huslejeloven angaar, fordi det under de nuværende Forhold dog gælder om at skabe en vis relativ Betyggelse. Som Forholdene nu er, er den absolutte Usikkerhed Kendetegnet paa Situationen. Naar man forlænger Huslejelovens Gyldighed til 1. April 1921, kan man ganske vist sige, at saa har Lejerne Tryghed i 1/2 Aar, men heller ikke mere. Indtil en Ordning, der strækker sig utover et længere Tidsrum, er truffet, vil man overalt spørge sig selv: Hvordan vil Situationen være, naar Vinteren er forbi? Længere har man ingen som helst Sikkerhed i Medfør af det foreliggende Lovforslag.

Jeg beklager i høj Grad, at Fornyelsen foreslaas kun for saa kort Tid; jeg vil haabe, at der kan opnaas Enighed i Udvalget om i hvert Fald at fastsætte Tiden mindst til et Aar, og det kunde dog være tænkeligt, at der lod sig opnaa Enighed herom mellem Partiernes og den højtærede Minister. Men jeg vil absolut med det samme tilføje, at jeg paa mit Partis Vegne vil være med til at fremme Sagen saa hurtigt som muligt uden at anbefale Udvalgs Nedsættelse. Det gælder om at faa Lovforslaget vedtaget i indeværende Rigsdagssamling, og den Tid, der staar til Raadighed, er kort.

Som Omstændighederne ligger, finder jeg ikke Anledning til at komme nærmere ind paa de enkelte Bestemmelser. Kun § 2 giver mig Anledning til nogle Bemærkninger. Jeg ser ikke saa pessimistisk paa, hvad der kan komme ud af denne Bestemmelse, som de ærede Ordførere for Venstre (Hagbart Berg) og det konservative Folkeparti (Eigil Jørgensen). Jeg haaber, at det skal lykkes at praktisere denne Lovs Bestemmelser paa